

KOCKUMS

har byggt krigsfartyg till den svenska örlogsflottan sedan 1875.
År 1953 levererade varvet 11 handelsfartyg om sammanlagt 178.960 t. dw.

*Jugare,
deplacement 1800 ton*

Motortorpedbåt, deplacement 40 ton

KOCKUMS

MEKANISKA VERKSTADS AB • MALMÖ

Hälsöholm 1951 - Brannströms Boktryckeri

Snappharen

Tidskrift för KUNGL. SKANSKA TRÄNGEMENTET
och DESS KAMRATFÖRENING

Nr 1 1956
Årgång 13

SNAPPHANEN

Tidskrift

för

Kungl Skånska Trängregementet
och dess

Kamratförening

Redaktör: Kapten Sixten Eek
Ansvarig utgivare: Kapten Birger Brunnby
Ekonomichef: Fanjunkare P. Liedholm

ANNONSPRISER:

Helsida	200 kr
Halvsida	100 ..
Kvartssida	50 ..
Ättondelssida	25 ..
Sextondelssida	15 ..

Postgiro 7 65 71

Nr 1 Årg 13 6/5 1955

Pris 2 kronor

CHEVROLET
OPEL
VAUXHALL
CADILLAC
BUICK
OLDSMOBILE
PONTIAC
BEDFORD
G M C

Originalreservdelar och tillbehör

Auktoriserad G M-försäljare

REHFELDS BIL-AB

HÄSSLEHOLM

Tel. 305 - 333 - 1233

För bilens make up – använd **Tikamins** bilserie

HEPTA BILPOLISH
HEPTA FLYTANDE VAX

DINITROL FAST BILVAX
ANNITROLPASTA

Finns i färghandeln och hos servicestationer

AB TIKAMIN . Hässleholm

När det gäller

TRYCKSAKER

Anlita

NORRA SKÅNES
Tel. Namnsörup Norra Skåne
HÄSSLEHOLM

Tryckeri

NILS HEIME

AKTIEBOLAG

MALMÖ

TRÄVAROR

Engros — Export

Tel. Växel 709 75 — Telex. 3128

Arbetskontor

VÄSTERVIK — KALMAR
SOLVESBORG — OSBY

Det ligger styrka under skönheten

SAAB-92

PRIS kr. 6.950: —
exkl. värme, fritt fabr.

PHILIPSONS

KARLSHAMN BILAKTIEBOLAG

Tel. växel 2600

Mercedes — Dodge

FILIALEN KARLSKRONA . Telefoner 6970 – 6971

Hotell
Korvpart

KARLSHAMN

RADIO PÅ RUMMEN

*Intima restaurang med fullständiga
rättigheter*

Kör till IC

Bensin • Oljor • Gummi • Batterier

Motorfolkets Inköpsförening

KARLSHAMN - Tel. 1017

FANOR
BORDFLAGGOR
VIMPLAR
TRÖJMÄRKEN etc.

Tillverkning
av allt i
branschen.

IVAR RYDBERG

Flaggfabriken, Karlshamn. Tel. 366

Välsorterad
livsmedelsaffär
till husmors tjänst

FREDENTORPS SPECERIER

HÄSLEHOLM · TEL. 2900

DRICK varje dag

KAFFET med den goda smaken

Folk föredrar

från

AUTO Centralen

OTTO JÖNSSON

HÄSLEHOLM

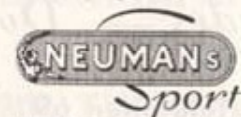
Tel. 514 - 789

ALLT för sporten!

VAPEN och AMMUNITION
CYKLAR, MOTORCYKLAR
och VESPOR ständigt i lager

Fullständig reparationsverkstad

Hässelholm · Tel. 125, 1520

SKOHANDLA

hos

SOLID

ROINGEGATAN · Telefon 522

NYTTIGA PRESENTER

Handskar, Skinnkavajer, Motorhuvor, alla
slags Regnkläder, Portföljer, Finnstövlar
betr och dam m. m. — Gå till

MÄKLARFIRMAN GERMANIA

Tel. 441 · Hässelholm

Paulssons Cykelaffär

REKOMMENDERAS

Telefon 1471

ELIASSONS

BAGERI-, SPECERI- och DIVERSEAFFÄR

Vid T 4 · Tel. 619

MUSIKCENTRUM

Hässelholm · Tel. 267

MUSIKINSTRUMENT, PIANON och
GRAMMOFONSKIVOR

Besök **Conditori Concordia**

vid T 4

GOTT KAFFE och GOTT BRÖD

Tel. 647

Alla välkomna!

Stora Hotellet

HÖRBY

Allmänt smörgälsbord varje söndag
lunch och middag

Gott kaffe med hembakat bröd

Reducerade priser för barn

Bordsbest. tel.: Namnstrup

VID TJÄNSTGÖRING
I REVINGEHED

bo på

**HARLÖSA
HOTELL**

Telefon 8
HARLÖSA

RESANDERUM TELEFON 17

HAMMENHÖG

**GÄSTIS
HAMMENHÖG**

Fullständiga rättigheter

RESANDERUM TELEFON 26

**LÖBERÖDS
HOTELL**

LÖBERÖD

*Möckelnäs
Herrgårdspensionat*

För vila och arkoppling

Telefon 17 · DIÖ

RESANDERUM GOTT BORD

**SÖDRA SANDBY
HOTELL**

Fullständiga rättigheter

Tel. S. SANDBY 19

RESANDERUM TELEFON 102 26

SJÖBO

*Järnvägshotellet
Sjöbo*

Fullständiga rättigheter

SÖNDAGSMALET

**Östarps
Gästgivaregård**

Telefon 229
WEBERÖD

INNEHÅLL

Regementschefens avskedsord till utryckande årsklassen	5
När T 4 intog Dalarna	6
Isgalan på Finjasjön	9
Med befällsskola K på vinterutbildning i Norrland	11
Sekreteraren har ordet	14
Idrottskrönika	15
T 4 i vinterskrud	16
Glimtar från en övning i transportbataljon	18
Aldersklassen har ordet	20
Pristävling	22
Upprop till Landskronaträngare	22
Chefsbyte 1/10 1955	23
Utdrag ur regementsorder	23
Hänt vid T 4	24
Nytt från FBU-fronten	29
Lösning och prislista till korsord i nr 3 1954	29

I fråga om barnkläder i alla väder

gl. till

BARNGÅRDEROBEN

MATTSSONS PAPPERSHANDEL

RIT- och KONTORSMATERIEL
RESERVOIRPENNOR

Frykholmögatan
Tel. 206 HÄSLEHOLM Tel. 206

DODGE, den slitstarka bruksvagnen

MERCEDES BENZ, bilen med förnäm elegans

SAAB, den snabba småbilen

Dessa tre kvalitetsbilar representeras i Hälsleholms distrikt av

RINGKOMPANIET
i Hälsleholm AB

SÄG DET MED BLOMMOR

från

Fris Blomsterhandel

Telefon 217

NJUT

LILJEDAHL'S ELVAKAFFE

Fullständig **BP** OLJOR, BENSIN
service **DIESEL**

Ortens modernaste anläggning

Finjagatan 24 Tel. 2550

Innehavare: ERIK LINDH

RING 725 när det gäller

SPECERIER — KONSERVER
FRUKT — KONFEKTYRER

LUNDBÄCKS SOLGÅRDEN
HÄSLEHOLM

Köp Eder TOBAK i

TOBAKSHÖRNAN

(Mitt emot trängen)

Välsorterad affär

Köp en riktig reservoirstyck

från

HÄNELLS

SNAPPHANEN

Tidskrift för KUNGL SKANSKA TRÄNGREGEMENTET och DESS KAMRATFÖRENING

De som 1954—1955 fullgjort sin första tjänstgöring ha nu lämnat regementet. Anblicken av de utryckande företedde flera likheter med inryckningen men också en hel del skillnader. Det var som om de unga männen vuxit i sig åtskilligt, som om de nu hade fått en förklaring på vad som menades med värnpliktstjänstgöring. Man hade ryckt in till något okänt och kanske spännande. Man ryckte ut med en syn på tingen, som innehöll en god portion mera allvar.

Man hade fått en aning om det ansvar som värnpliktstjänstgöringen innebär. Den är icke någon slags tribut till något i stort sett okänt och abstrakt, som man ofta lägger i begreppet staten. Under värnpliktstjänstgöringens första tid får man inhämta de grundläggande kunskaper som skola göra det möjligt för envar att fylla den uppgift som medborgarna i ett land nödvändigt ställer på varandra — möjligheten att verksamt kunna bidra i farostunden. Ansvaret mot kamraterna och mot alla övriga medmänniskor, som bo och verka inom samma statsbildning, ställer kravet på att man utnyttjar värnpliktstjänstgöringen på ett riktigt sätt. Var och på vad sätt den än fullgöres, är huvudsaken att tiden icke spilles bort. Det krävs också elevens positiva insats för att lärdomarna skola bli bestående. Detta är kanske en självklar sak för vaken nutidsungdom.

Redan fredsutbildningen kräver påpasslighet och noggrannhet bl. a. för att undgå olyckstillbud. Den där noggrannheten behövs också för att man skall vara beredd att lämna sin egen insats just i det ögonblick den bäst behövs men också gör den största verkan. Noggrannhetens innersta mening är i detta sammanhang en sparsamhet med liv, krafter och förmögenheter. Under fredstjänstgöringen mätes påpasslighet och noggrannhet med mått som vid en hastig anblick te sig mindre väsentliga. Det är då än viktigare att få förklarar för sig och att därefter söka förstå varhän man syftar med den ökade förmågan att ge akt på saker och ting och att kunna hålla reda på det man fått sig anförtrött.

Värnpliktiga av årgången 1954—1955 ha i allt väsentligt handlat efter de nyss angivna principerna. Resultatet har blivit godtagbart och kamratskapet sådant att ansvars känslan fått dominera. Det är därför att hoppas, att när vi möts igen det sker i samma goda anda och med samma goda vilja.

Tor Henric

Omslaget ritat av värnpliktige korporalen Lars-Erik Ericson

NÄR T4 INTOG DALARNA

Av KNUT HAGBERG

I dessa dagar kan T 4 fira ett 10-årsminne: vinterutbildning i Dalarna 1945. Huvuddelen av regementet lämnade då det landet Gosen och begav sig upp till fjärran och äventyrliga länder för att pröva på snön och kölden. Vistelsen där varade från omkring den 20. januari fram till slutet av mars månad. Så gott som hela regementet var med; kvarlämnad var endast en del av stamskolorna. Organisationen ordnades som en bataljon, med dåvarande kärshöfd överste Knut Hagberg som bataljonschef, dåvarande kaptenen Birger Hasseltot som ställföreträdare samt i övrigt stab, anspanns-, bil-, sjukbärrar-, sjukvårds- och hästsjukvårdskompani. Redaktören har bitt överste Hagberg att berätta om vistelsen där uppe.

Jag vill minnas det var omkring den 20. januari som vi avreste från Hässleholm till Malung, där rekognosering för oss dessförinnan hade utförts. Staben låg inne i själva samhället med kompanierna dels i samhället, dels i trakten runt omkring. Andra dagen där uppe, när jag var på väg till morgonkaffet i hallen ovanför Kaffestugan, mötte jag dalmasen Enders Lars Larsson, varvid följande samtal utspann sig.

— Är du här nu? frågade Enders.

— Ja, svarade jag, nu är jag här.

— Du kunde gärna ha stannat där du var.

— Det var ett vänligt ord så här dags på morgonen. Är det någon särskild anledning till att du vill bli av med mig?

— Har du inte läst i tidningen i dag, att i Hässleholm är det 20 graders köld och full snöstorm? Och så har du kommit hitdragande med flera järnvägståg som skattebetalarna skall stå för. Du måste ha bra lite vett i huvudskallen.

Det var ju ingen vänlig hälsning från ortsbefolkningen, men när vi for därifrån tror jag att vi och de hade lärt oss att komma synnerligen väl överens; Enders Lars Larsson och jag gjorde närmare bekantskap vid många affärer i gammalt dalagods, och jag tror vi skildes som de bästa vänner.

Trots snöstormen och kölden i Hässleholm, blev nog i alla fall färden dit upp av synnerligen stort värde för oss. Motortjänsten får väl, kan man säga, sitt verkliga prov just under köld och snöförhållanden sådana som här, och detsamma gäller nog

Överste Knut Hagberg.

också sjukvården. Vi sysslade i utbildningen mest med dessa frågor: hur skall man sköta motormaterielen vintertid; hur skall man bära sig åt för att hålla motorn varm och startklar; hur skall vägarna kunna hållas fria för motorförbanden; hur skall såret och den sårade skötas i köld och bringas fram ur skogarna i meterdjup snö. De sista 14 dagarna ungefär lämnade vi Malung, flyttade upp till Älvdalen och deltog därifrån i en stor manöver. Jag tror att denna visade, att vi hade lärt oss vår läxa rätt väl.

Under en sån där kommendering är det ofta nog så — åtminstone med mig — att vad som sitter kvar i minnet efter en 10-årsperiod, det är mest de muntrande episoderna. Av dem kommer jag för min del just nu ihåg följande.

När vi for upp, utspisades vi genom lottornas försorg vid två eller tre måltidsstationer; jag minns inte så noga antalet nu. Men vad jag minns är, att vi på alla ställena fick ärter och fläsk. När vi kom fram till Malung, lät jag staben gå upp i vår blivande förläggning och göra i ordning där, under det jag stannade kvar och såg till tågets lossning. När jag kom upp satt alla samlade runt omkring långbordet uppe i hallen, som skulle bli vår matsal för denna tiden; maten var ännu inte inne, men jag fäste mig vid att alla såg så dystra ut.

— Det är något som har hänt med er sade jag. Vad är det som gör, att ni ser så dystra ut?

— Det är maten, Överste svarade någon.

Då slog mig en misstanke och fasansfull aning och jag frågade:

— Ni menar inte, att det är ärter och fläsk?

— Jo, Överste.

Någon av de första dagarna satte jag en regel angående spriten. Vi gör på samma sätt, som vi tillämpade uppe vid Sangisälven 1940, att om någon har födelsedag, må det stå honom fritt att bjuda på brännvin. Därutöver låter vi spriten vara. Jag berättade samtidigt, att när jag satte den principen för min dåvarande bataljonsstab uppe vid Sangis, hände det sig, att det första födelsedagsbarnet kom in till mig med rullan i hand, visade svart på vitt på att det var hans födelsedag samt anhöll att få bjuda på brännvin. Att han tog med sin rulla berodde därpå, att jag förut hade sagt dem den principen, att vid föredragning inför mig skulle alltid dokument medföras som gav en grund för deras förslag. Vis av denna berättelse skrev någon i staben från Malung hem till kåren i Hässleholm och bad att få uppsänd en rulla. När den kom, hade hemmavarande stabschefen Edstrand bifogat ett brev, där han sade följande: "Om födelsedagarnas antal icke skulle vara tillräckligt, vill jag påpeka, att H. K. H. prins Carl fyller 84 år den 27. februari"; han hade tydligen hört historien från Sangisälven. Vi hann fira en och annan födelsedag, inklusive prins Carls.

En av de första dagarna hade jag varit ute och provat stabens träningsspar, en mil långt, upplagt av löjtnant Carlqvist. När jag kom hem var jag arg, därför att spåret gick i så många krokor och knixar så att det var omöjligt att på något enda ställe kunna riktigt få löpa ut.

— Det här spåret — sade jag vid matbordet, där Carlqvist var närvarande — är så krokigt och

Malungi folkhögskola där sjukvårdskompaniet låg förlagt.

knixigt, så det finns inte ett enda ställe, där det går så långt rakt ut som en skida är lång ens.

— Det här spåret är upplagt för folk, som bryter sig på att stå på sina skidor, och inte för en hop söndagsturister som mår bättre av att gå ned och åka tillsammans med barnen i småskolan, kom det från Carlqvist.

Småskolan låg alldeles strax bredvid. Där fick jag.

Efter någon vecka inspekterades vi av fördelningschefen, general Janse. Han hade kompanierna uppställda på en sjö, vill jag minnas, gick omkring på skidor och inspekterade utrustningen, samtidigt kontrollerande, att pojkarna hade mål i munnen och inte var blyga för att svara. I misshugg fälldes han därvid ett och annat uttryck, som länge levde kvar bland oss, såsom följande. Till soldat nr 1:

— Hur lång är ni, min vän?

— 1,98, General.

— Gratulerar!

Till soldat nr 2: som av någon anledning inte hade geväret framme på bröstet, som de andra utan i stället på ryggen, vilket generalen inte lade märke till:

— Var har ni geväret, min vän?

— På ryggen, General.

— Gratulerar!

Manövern blev en särdeles ansträngande tillställning. Alldeles särskilt gällde det sjukvårdskompaniet, som hade att skotta så stora ytor för sina förbandsplatser och som för att följa truppen fick arbeta natt och dag. Jag brukade komma tidigt på morgonen för att se, att det hela var igång, och när jag då hälsade "God morgon kamrater" brukade jag fråga en liten pigg yngling, som stod i täten på en grupp:

— Livet är härligt eller hur?

Malungs by från kyrktornet.

Pressbesök. Faurit Bagewitz får instruktion för plogning.

— Ja, Överste svarade han alltid, men såg arg ut. Det var nuvarande löjtnanten Olsson.

Kaffe på mornarna brukade jag dricka hos hästsjukvårdskompaniet. Det var kavallerister från Umeå, gamla bönder allihop, särdeles pålitliga och trevliga, och med full förståelse för betydelsen av att koka gott kaffe. Där blev det en sed, att medan jag drack kaffet brukade de samlas omkring mig med sina kartor, och jag gav dem en bild av hur manövern gick. Eftersom jag tillhörde ledningen, visste jag både vad fienden tänkte göra den dagen och våra egna avsikter, och jag tyckte inte att det gjorde något, att jag talade om för dem allt vad jag visste. Så hände det sig, att general Douglas, arméchefen, trodde sig ha märkt, att underhållstrupperna voro föga orienterade om läget, och när han for förbi detta hästsjukvårdskompaniet steg han ur bilen och gav dem några frågor. Han blev något häpen, när de inte bara visste hur det var på den egna sidan utan också fiendens allra innersta avsikter.

— Du är en snygg figur sade han, när han mötte mig.

Till detta med snöskottningen återkommer jag än en gång. Det hände sig nämligen en morgon, när jag kom dit, att de tyvärr hade lagt förbandsplatsen bakfram. Nu väntades inspektion från försvarets högsta sjukvårdsledning och man undrade, hur man skulle göra. Jag föreslog dem att att låsas som om det regnade och visa vad man hade med glatt humör — och se, det gick bra, ingen märkte något.

Ett missöde inträffade, genom någon oklar ordgivning från min sida till fanjunkare Lundström, vid manövern slut. Jag hade just kommit hem och sovit den värsta tröttheten av mig, när kapten Hasselrot väckte mig med att knacka på dörren.

— Skulle Översten vilja stiga upp och följa med bort till anspannskompaniet" sade han, "det

har hänt ett tråkigt misstag där, och det kanske vore bra om Översten själv följde med mig."

Misstaget visade sig vara det, att de hade fått order gå en alldeles orimlig lång sträcka på ett dygn, jag tror det var en 12 mil eller något sådant. Vi for dit och de visade sig vara i högönskelig välmåga, både hästar och folk.

Under manövern kom jag att bo hos en dalkulla, som hette Kings Margit Olovsdotter. Hon var i 70-årsåldern; en vacker, fin, klok och god kvinna, en av de bekantskaper jag aldrig skall glömma i hela mitt liv. I sin ungdom räknade hon komma med på en av Zorns tavlor; han var ute och åkte släde med prins Eugén och prins Wilhelm, för vilse och gick in i hennes fars gård för att fråga efter vägen. Där satt fadern framför spisen och spelade fiol, under det att hans två flickor satt och spann. Prinsarna kördes genast in i kökskammaren, Zorn tog fram skissgrejor och därav blev så småningom hans berömda verk "Musik vid brasan". Senare var Margit Olovsdotter i 5 år kulla på Skansen i Stockholm.

När jag och löjtnant Jakobsson anförde, fick vi nattkvarter i ett litet timrat hus, som stod för sig in på gården, en stuga med ett litet kök och en kammare. Första kvällen var vi hungriga, när vi kom, och fick fram smör, bröd, ost, tunnbröd och kaffe. Under det att Margit plockade fram detta åt oss, studerade vi allt det vackra, som fanns i denna kammare: hyllorna fulla med stänkor; gamla bord, stolar, klockor, en vackert skuren vaggga och allehanda husgeråd.

— Mor, sade jag, när jag ser allt detta vackra, så blir jag riktigt sjuk.

— Det går över du svarade Margit Olovsdotter.

En dag kom vi hem på förmiddagen och hade varit ute hela natten, så jag sade: "Nu skall här sovas, men klockan 16 skall mor vara snäll och väcka oss, för jag skall vara i Mora på ett sam-

(Forts. sid. 29)

Bärlag med hundspann återvänder med en släde.

ISGALAN PÅ FINJASJÖN

AV BIRGER BRUNNBY

På initiativ av regementets främste simkunnighetsvare, vår regementschef, anordnades en vacker vintersöndag i samarbete med Skid- och Friluftsförbundet och Hälslebolsstämningen Norra Skåne en isgala, som väckte stor och berättigad uppmärksamhet och bevitnades av en tusenbördad åskådaremassa.

Det var långa rader av bilar och promenerande som söndagen 27 februari vid middagstid tog vägen ut mot Finjasjön för att vara med om ett i våra trakter så sällsynt evenemang som en isgala. Bara namnet leder ju tanken på ett festarrangemang av högsta kaliber. Man väntade sig således mycket av dagen — och man fick sannerligen också vara med om åtskilligt.

Vädrets makter bjöd på flera minusgrader och galaregissören kapten Sixten Eek hade ett fint program att bjuda på.

T 4-chefen, överste Per Kellin, inledde med att hälsa alla välkomna och yttrade i sitt hälsningsanförande bl a:

Nära 10 % av Sveriges yta utgörs av sjöar och vattendrag. Det är alltså ganska ofta som vi möter vattnet på vår väg. De alltför många drunksningsolyckorna visa emellertid att vi ännu icke tillägnat oss det vattenvet som krävs. Vinterns vatten är svårt att stå emot, därför att fjörraderiet döljs av en ögonskenlig säkerhet.

Och kanske att det är alldeles särskilt viktigt för oss som bor här i Skåne att vara litet misstänksamma mot vattnen när de drar på sig vinterdräkten. Man vet nämligen icke hur länge den dräkten får sitta på. Ty även vattendragen i Skåne känner väl att de äro hemma i den del med vilken vårt land väkominande sträcker ut handen mot den anslående våren och bjuder den flyende sommaren ett sista farväl. Och Skånes vattendrag föredrar ju sommarens lätta böljedräkt framför en vinters ispannar. Det fordras alltså en fortgående upplysning och undervisning för att lära oss förstå vattnet i sommar och vintergestalt och för att lära oss att umgås med våra sjöar såsom med pålitliga vänner.

Med 80 km fart behövdes 90 meters bromssträcka med standarddäck!

Efter att ha riktat sig särskilt till i uppvisningarna deltagande sammanslutningar avslutade överste Kellin sitt anförande med följande ord:

Vad som här visas är icke något "våghalsarnas äventyr" det är bara några prov på vad som kan hända och ske och på hur man beter sig om man råkar att bli överraskad i en pinsam situation med vänner vattnet.

Vi önska er alla välkomna till vår lilla uppvisning. Må den bli till hjälp för många människoliv.

Så fattade dagens utmärkte speaker, löjtnant Sigurd Lindstedt, "miken" och gav en kort presentation av de olika programpunkterna, varefter det hela sålunda kunde begynna.

Som första programpunkt demonstrerades körning med motorfordon på halt underlag. Det var tre av regementets skickligaste bilförare, arméingenjör Nils Norrfalk, tygverkmästare Erik Ljung och sergeant Alvar Håkansson, som rattade var sin Volvobil och gav en mycket instruktiv uppvisning. En av bilarna var försedd med vinterdäck, en med snökedjor och en med standarddäck. Med all önskvärd tydlighet visades nu hur pass mycket längre bromssträcken för standarddäck var jämförd med de andra, ävensom hur ett felaktigt nedbringande av hastigheten (kraftigt tryck på bromspedalen) kan få föraren att mista herradömet över sin vagn. En lärorik programpunkt, som avslutades med en rivande fartkörning, där förarna tog upp jakten på varandra i ett femvarvsheat med elegant kurvtagning och förmälig körteknik som främsta kännetecken.

Frågan är väl om inte förväntningarna hos de allra flesta bland åskådarna koncentrerade sig till den programpunkt som därefter följde nämligen förevisning av olika sätt att rädda sig ur en isvak.

Regementets spänstige och populära gymnastik- och idrottsledare fanjunkare Nils Gussing svarade för detta program, där ett tiotal orädda herrar utan att tveka kastade sig i en för ändamålet uppbuggen isvak. Här gavs det en riklig och instruktiv provkarta på de bästa tillvägagångssätten då det gäller att ta sig upp ur en vak. Speakern, löjtnant Lindstedt, kommenterade utmärkt och sakkunnigt allteftersom den ene efter den andre tog sig upp med tillhjälp av skidstav, isdubbar och annat, ja t o m en femöring visade sig vara till god hjälp att få fäste. Detta programslag var populärt och uppskattades av publiken, som med smattrande applåder tackade de medverkande för en god och lärorik lektion.

Här gives ingen återvändo!

Före pausen fick man bevittna två publikknipande nummer. Det ena var märkes- och diplomutdelning vid Skidfrämjandets barnskidskola, där ett femtiotal pigga småttingar fick mottaga sina utmärkelsestecken av överstinnan Britta Kellin.

Det andra "numret" var en publikövertäckning, ett extranummer som galaregissören själv, kapten Eek, svarade för. Med sergeant Håkansson vid ratten bjöd han på en ögonfånande uppvisning i tolkning efter bil i 90 kilometers fart. En jublad och skickligt genomförd programpunkt.

Så pauserade man då och styrkte sig med kaffe, varm buljong, varm korv eller annat som serverades från regementets marketenteri, för dagen fältmässigt etablerat i ett stort tält. Där regerade marketenteriförståndaren, fanjunkare Stig Darpö, som

I 90 kilometers fart!

med van hand ordnade köer, sålde varm korv och stod i på känt manér.

Huvuddelen av programmet var lagd före pausen, men det var många som höll ut till sista numret, som bjöd på en trevlig uppvisning av stadens bilfirmor. I en lång karavan fick man se årets bilmodeller utförligt presenterade av speakern. Det var ett 30-tal vagnar som sålunda gav den vintersinnade publiken en liten vision av den kommande våren.

Alltnog, en riktigt trevlig heldag var till ända och de som varit med på Finjasjöns strand och kanske frusit en smula om tårna och på nästippen tänkte nog alla, att arrangemang av detta slag, som så lyckligt förenar det nyttiga med det nöjsamma, är utomordentligt värdefulla och just därför värda att upprepas kommande år.

Vems är ryggtavlän?

Med Befälsskola K på vinterutbildning i Norrland

Av
BENGT LIDEN

... om inte våra drömmars, så dock vårt mål — Sollefteå. I 21: s kaserngård med Hallstaberget i bakgrunden.

Den allt överskuggande frågan veckorna före det efterlängtade julupphället bland oss på motor var:

— Skulle den sedvanliga vinterutbildningen gå av stapeln även för oss? Och skulle vi i så fall färdas per bil till det snöiga nord? — Olika rykten surrade i luften alltefter upphovsmännens olika inställning till det angenäma i en dylik upplevelse.

— Drivmedlet är på upphällningen, sade en, vad han nu kunde mena med det. En annan påstod att på grund av ökade skatter anslagen till oss helt logiskt hade minskat, och betvivlade med illa spelad besvikelse därför den ekonomiska bakgrunden till den diskuterade utflykten.

Det övervägande flertalet hoppades naturligtvis ändå på att det hela skulle bli av. Och så, jag tror det var en vacker dag, kom det med spänning emotsedda avgörandet. Tivlarnas profetior kom på skam, och en allmän ehuru föga stormande belåtenhet utbreddes sig över 1. plutonen.

Visserligen var datum för avfärden bestämt till omkr. 12 jan, en, måste man säga, ganska ovanlig tidpunkt att anträda en fjällfärd, men vad bekymrade vi oss om det då. Julupphället närmade sig med stormsteg och det blev allt svårare att skåda bortom julbordet.

Den 10 jan återförenades vi i Hässleholm. Det var måndagsmorgon, våra huvuden kiändes tunga, men inte desto mindre vidtog ett komprimerat utrustnings- och förberedelseprogram. En mängd nya och vidunderliga tillbehör till bilarna fick vi stifta en första flyktig bekantskap med.

Onsdagen den 12, arla på morgonen var så allting klart för avfärd. Det var sammanlagt ett 16-tal bilar som stod färdiga att vända kylaren mot norr med Sollefteå och I 21 som slutligt mål. Den c:a 120 mil långa färden skulle genomföras i fyra etapper, och Jönköping var första etappmålet. Efter inspektion och visitation efter alla konstens regler önskades vi bon voyage och gav oss iväg med julvisor och nyårssmällar fortfarande ringande i öronen. — Snart skulle dock andra visor och smällar ge sig till känna.

Ett ur övningsssynpunkt idealiskt väder utbröt redan efter några timmars körning, då snöstorm och kyla välkomnade oss till Småland. Resan genom det mörka Småland blev på grund härav både långtråkig och enformig. Men väl framme i tändsticksstaden Jönköping upphörde tristessen. Vi undfågnades med den mest utsökta mat och fick prova en av de säkerligen mest förnämliga "markor" ett svenskt värnpliktigt öga skådat.

Tidigt påföljande dag fortsattes färden norrut

längs den snöigt fagra Vätternstranden. Det gamla och numera, tycktes det, något dragiga Brahehus avtecknade sig majestätiskt mot den blekblå vinterhimlen, och vi kunde räkna till ett 14-tal äkta Grønna-polkagrisaffärer på en sträcka av något hundratal meter. Tyvärr uppstod emellertid ingen tillfällig halt just där. Örebro var dagens mål, och i Ödeshög avvek vi från riksettan och halkade in på historisk mark igen. Vadstena genomförs med hjärtat i halsgropen, ty gatorna tycktes vara anlagda endast med tanke på att Birgitta den heliga skulle kunna pressa sig fram där. Av Alvastra syntes blott spår. Även denna andra dag förlöpte i stort sett lyckligt, och Örebro bredde framåt kvällskvisten ut sig inför våra ögon.

I 3, där vi inkvarterades, visade sig vara ett riktigt gammalt regemente. Dess korridorer var behängda med uppgifter om ärorika segrar och stolta nederlag, som vunnits respektive lidits i fornstora dagar. Staden Örebro visade sig vara en i mitt tycke sympatiskt tätort, ehuru den stränga kylan måhända dämpade de vildaste glädjeskrien.

Nästa dag, som var fredag, fortsatte färden via Falun till Gävle. Ater steg solen upp och höjde sig med en fruktansvärd kraftansträngning över horisonten några timmar, speglade sig i isgatan, och kastade sitt bleka sken på en underbart vacker natur i den allra härligaste vinterdräkt. Falun passerades med koppargruva och allt. Några av oss fick förresten stifta en ganska grundlig bekantskap med staden, antingen beroende på illa snitslad genomfartsled eller dåligt iakttaget samband. Flickskolan hade rast just när vi passerade. Det är naturligtvis bara en förklaring, ingen ursäkt. Omsider samlade dock den gode herden löjtnant Lindstedt sina syndabockar igen, och djupmarscherande, trötta och hungriga nådde vi Gävle. Ater vidtog världens största "sjå", kolkamintändandet, nu kombinerat med spritkamintändande och noggrann

... underbart vacker natur i den härligaste vinterdräkt.

visitation inför den fyrtiomåls slutspurten till Sollefteå. Det var av någon anledning få som rullade mössa i Gävle på kvällen.

Lördagen ingick med strålände snöfall och sträng kyla. Vägarna var glashala och mången idkade konstakning, såväl inner- som ytterskär och en och annan åtta, med i flera fall helt olika resultat. Dieslarnas frånvaro av värmeledning framkallade ett biljud som med en viss svårighet kunde lokaliseras som tandhackning, och kalla kårar kappades på ryggarna. Humöret var dock på intet sätt under isen, och det värmdes ju en hel del.

Rikshuvudväg nr 13 är imponerande i all sin ödslighet, omgiven som den är av ganska så mycket pappersmassa på rot. Olika samhällen förbifors och infödingspråket blev alltmera svåruppfattbart för det skånska örat. Det skånska ögat fägnade sig dock. Sundsvall var en imponerande stad med stora feta köpingar och likasinnade, sida vid sida längs vägen, som livvakt. Det mörknade tidigt i den snöiga Nord, det blev lördagskväll i timmerkojan och bilhytten och omsider vek vi trötta av från den nordliga kursen och vände kylar-maskeringen västerut längs Indalsälven. Ett fascinerande skådespel utspelade sig nu inför dem som ännu orkade hålla ögonen öppna.

Längs älven låg pappers- och träindustrierna på rad, trotskt upplysta av tusentals hemlighetsfullt gula natriumljus, jättelika timmerupplag skyttade som sagoslott i halvdunklet, och hela tiden tycktes vägen bara stiga. Stundtals förrirade den sig djupt in i ödemarken och enformigheten avbröts endast av vägskyltar, som varnade den djärve inkärta- ren för timmervägar som med jämna mellanrum dök upp ur intet, och korsade vägen.

Så — äntligen — dök någonting för främlingen så ovanligt som ett tätbebyggt samhälle upp från ingenstans och trötta men lyckliga nådde vi vid 20-tiden på lördagskvällen, om inte våra drömmars, så dock vårt mål — Sollefteå.

Väl inkomna inom I 21s hägn omfamnades vi av den övriga delen av kompaniet. Denna generösa gest gällde säkerligen inte så mycket oss som de permissionsmunderingar, som vi av ren välvilja tagit med åt dem. Utspisning. Sömn.

Redan på söndagen dristade sig många av oss ut på de redskap att förflytta sig på i Lappland, som de initierade kalla skidor. Det lär ju vara vackert att glädja andra, och sannerligen utträttade vi inte stordåd! Under mängdens jubel avverkade vi Hallstabacken med en nonchalans som gränsade till likgiltighet. Med minen av en, som har ett flertal fjällrävar bakom bägge öronen, kastade vi oss djärvt utför.

Beredda till verksamhet i ny miljö.

Den kommande arbetsveckan förlöt relativt lugnt, man lärdes att ploga med skida och förplog, att snökedja en bil, skotta den in och ut ur drivor och att taga ett hastigt skydd i snön. Staden Sollefteå visade sig mot förmodan som fritidsområde vara Hässleholm vida överlägset, och kylan bet i ansiktet. Maten på regementet kunde ej mäta sig med den vi får i landet Gosen på T 4. Men ack, som musikkåren kunde spela!

Den andra och sista övningsveckan bröt in med tö och slask, vilket för oss blev ännu mera paradoxalt, då söderifrån kommande rykten förmälde att meterhöga drivor förlamat hela konungariket Skåne med omgivande provinser. Vi tillbringade en natt i tälthyddan m/59 och roade oss med att fingera snödjup, tältvärme och sömn. En dag åkte vi 3 mil på skidor, varefter snön tog slut och sista dagen fick ägnas åt ett populärt och intressant besök på Arméns hundskola.

Hallstabacken — en plats, där många iörläningar funnit den "blåglå" järgen.

Ett glädjebud hade under tiden nått oss. Färden hem skulle gå över Stockholm. — Och jämt två veckor efter nedkomsten till fjällvärlden lämnade vi densamma, många inte helt utan saknad, med Hässleholm och, som vi trodde, det soliga södern i tankarna. Gävle var återigen etappmål, och på nytt tog vi del av Adalens poesi, Sundsvalls imponerande yttre och Söderhamnska träkäkar. Gävle var sig likt.

Vid gott mod startade vi på söndagsmorgonen mot Stockholm och Ing 1. Det vördnadsvärda Uppsala genomdundrades med hjälp av vänliga lagens väktare och med någon svårighet klarades söndagseftermiddagstrafiken mot Stockholm av och välbehållna intog vi Ing 1. Hastigt uppslukades sedan de kungliga vicekorpralerna i den kungliga huvudstaden och roade sig till 0100.

Morgonen därpå styrdes färden på sympatiskt is- och snöfria vägar över den bördiga östgötslätten mot Jönköping. Det blev en omväxlande och trevlig körning med många städer och samhällen längs vägen. I Ödeshög kom vi åter på kända stråk. Även Jönköping var sig likt.

På den sista etappen mot Hässleholm mötte oss den skånska våren med snö och kyla, men vad brydde vi oss om den, sinnet värmdes av tanken på att det hela snart var över. Med av glädje darrande stämman kunde man så äntligen läsa de kända namnen Mala, Vankiva osv längs vägen.

Så var vi till sist hemma. Och vinterutbildningen 1955 för oss motorgossar kommer helt visst att gå till eftervärlden som en sådan upplevelse som det med åren blir allt roligare att ha fått vara med om.

Kamratföreningen

Sekreteraren har ordet

Vid sammanträde med styrelsen konstituerade sig medlemmarna sålunda:

Ordförande	Överste P. Kellin (vald av Årsnötet)
F. ordförande	Kapten G. Clerodtsson (vald av Årsnötet)
Sekreterare	Kapten B. Brunby
F. sekreterare	Överfuriir F. Ekenberg
Kassör	Fanjunkare P. Liedholm
F. kassör	Förvaltare C. Linell

Ny säsom vice sekreterare är överfuriir Ekenberg efter fanjunkare L. Svensson, som lämnat regementet och numera tjänstgör vid motorskolan i Strängnäs. Han ihågkommes av många T 4-ingar, icke minst som en skicklig och uppskattad speker vid åtskilliga regementslag-träffar.

Säsom verkställande utskott valdes ordföranden, sekreteraren och kassören samt nämndemannen V. Rundberg.

Den av många kamratföreningsmedlemmar så uppskattade vinterträffen ägde i år rum söndagen den 6 februari, då inemot ett hundratal gamla kämpar ställde upp under kamratfanan i gymnastiksalen. Programmet upptog bl. a. uppvisning i strids-gymnastik av en platoon ur Ålsterklassen, förevisning av vapenmekanikertjänst, filmförevisning, ill även den film visades som inspelades 1935 vid 50-årsminnet av trupperlagets tillblivelse.

besök på regementsmuseet samt gemensam middag i övre markentersalen, där det bjöds en riktig soldatmåltid med äter och fläk samt pannkaka. Regementsmusiklän medverkade som vanligt förtjänstfullt och dagen slöt med ett trevligt samskän där historieberättare och visöngare avlöste varandra och gjorde kvällen till en lyckad avslutning på en lyckad dag.

Fanjunkare P. Liedholm var visserligen med i kamratföreningens första styrelse 1935, men det är under föreningens andra sera, dvs från 1948, då föreningen pånyttfördes, som han har gjort sina största insatser. Då han för en tid sedan fyllde 50 år hyllades han därför även av kamratföreningen, som genom sin ordförande och sekreterare överlämnade ett bokverk till föreningens pliktövare och samvetegrane kassaförvaltare.

Vi svenskar, kanske även andra nationaliteter föresten, vill gärna jublera, då vi kan finna anledning därtill. Och en sådan kan vi inom kamratföreningen finna i år. Den 1 september är det nämligen 20 år sedan kamratföreningen bildades. Detta kommer således att bågfiestas på Regementets Dag i år.

För att stimulera intresset för medlemsvärning har under det glömska utbildningsåret anordnats en prövning mellan kompanierna, där det kompani, som procentuellt sett hade störst medlemsantal vann en tavl. Det blev i år 11. kompaniet, som kunde hämta en litograf från Halmstadsgruppens Sven Jonsson att pryda upp sitt dagrum med.

Aldersklassens sista koran i Hälseholms kyrka förlänades en extra högtidlig prägel därigenom att regementschefen då utdelade Kamratföreningens miniatyrfana till främste soldat vid regementets kompanier. De som erhöilo hederspriset voro följande:

2. kompaniet: värnpliktige vicekorpralen 1005-7-53 Persson
3. kompaniet: värnpliktige 1813-6-53 Nilsson
4. kompaniet: värnpliktige vicekorpralen 622-11-53 Nilsson
6. kompaniet: värnpliktige 1958-6-53 Lindau
- Befälsskola I: vpl. vicekorpralen 341209-371 Hellbring
11. kompaniet: vpl. vicekorpralen 340526-413 Nilsson
12. kompaniet: värnpliktige 90-12-53 Ström.

Till slut ber jag att få rikta mig enbart till dem av oss som av en eller annan anledning ännu icke erlagt medlemsavgiften för år 1955. Låt inbetalningskortet, som är särskilt befoget Edra exemplar av tidningen, komma på postkontoret och icke i papperskorgen.

IDROTTSKRÖNIKA

MOTORSPORT

OT säsongen börjar inte på allvar förrän i april, men trots detta har T 4 deltagit i några större tävlingar med god framgång. SMK:s Malmöavdelnings stortävling Skånerundan kördes under krävande förhållanden i slutet av januari. Konkurrensen var knivskarp vilket också resultatet visar. Vårt framgångsrika ekipage under sista året (arméingenjör Norrfalk—löjtnant Lindhé) erhöil delad 1:sta placering. Resultatet i Skånerundan var ej någon engångsförelse. SMK:s Kristianstadsavdelnings "Kometrundan" kördes i februari i utomordentligt vinterväglag. Tävingen gick på krokiga och hala vägar och förarnas körskicklighet sattes på hårda prov. Efter första varvet hade Norrfalk—Lindhé samma prickantal som den kände OT-föraren Carl Lund, Malmö. Under andra varvet lyckades T 4-ekipaget ännu bättre och med två prickar till godo förvisade de Carl Lund till andra platsen. Lagsegen bärgades också genom goda insatser av paren sergeanterna Håkansson—Larsson, tygverkmästare Ljung—tyghantverkare Brohage. Mer eller mindre av bara farten fortsatte segertraden i Eksjö i början på mars, där Norrfalk—Lindhé vann en DM-tävling.

SMK:s Olofströmsavdelnings tillförlitlighetstävling för motorcyklar "Holjekannan" kördes i slutet av mars. T 4 deltog med 10 ekipage. Bland andra överfuriir Thuresson vilken förra året fick en inteckning i det ståtliga vandringspriset "Holjekannan". Prislistan fick ett ganska oväntat utseende, ty favoriterna kom helt bort och överfuriir Stenböös vann hela tävlingen med 0 prickar; en utmärkt prestation i den hårda och svårkörde tävlingen. Då endast seniorer och A-juniörer får tävla om själva vandringspriset kunde han tyvärr ej få någon inteckning i detta.

Överfuriir Lindkvist, nybliven A-junior, fick i början av tävlingen fel på elektriska systemet. Efter nära tre timmars arbete med motorcykeln fortsatte han tävlingen och vann senior- och A-juniorklassen. Alla övriga i denna klass hade brutit. Därmed fick han också sin första inteckning i vandringspriset. Överfuriir Lindkvist är väl värd denna belöning. Han har visat att så länge det finns någon möjlighet, så skall man kämpa vidare.

Nils Posse.

METZELER i särklass

METZELER nya smö- och terrängdäck tillförsäkrade både 1:a och 2:dra plats i årets Kometruna åt arméing. Nils Norrfalk och Carl Lund.

METZELER

är ett tyskt kvalitetsdäck, som nu introducerats på den svenska marknaden. Kometrundans bevisade helt däckets fördelar.

Autolund Generolagent
Lundavägen 56, Malmö
Telefon 337 12

Trängare — gynna annonsörerna!
Många annonsörer är också trängare

CAPRI

JACKAN

100 % ull,
krympfri,
impregnerad,
och vilka färger...

11—16 år **46:—**
kostar ...

En av vårens många
FLICKJACKOR
som finns hos

Wetterwicks

T 4 i vinterskrud

Foto: EEK - EKENBERG

Denna sida
har bekostats av
Skånska trängare
i Lund

GLIMTAR från en övning i TRANSPORTBATALJON

Reportage: NILS GUSSING

Foto: LARS OHM

Under ledning av regementschefen började onsdagen den 16. januari en tillämpad förbandsövning, främst avsedd att belysa verksamheten vid en transportbataljon. Denna onsdagsförmiddag, då övningen sättes i gång, har kölden äntligen givit med sig och det vräker ner snö. Under en stor gran, i ett skogsparti vid Svärtingstorp, träffar vi på tältet tillhörande trossen vid 1. kårbilkompaniet. Koktrosschefen 2222-7-53 Christensson från Dalby sitter här tillsammans med sina kokkar och småpratar. Middagsmålet är förberett. Det skall serveras kötsoppa i dag. Nu väntar man på order. Sannolikt förestår en längre förflyttning och det blir besvärligt med såväl sikt som väglag. De församlade resonera om något mycket viktigt — utryckningsdagen. Christensson tycker, att det skall bli skönt att få ta på sig civila kläder igen. Hemma i Dalby hjälper han sina föräldrar på gästgivaregården. Här har vi således rätt man på rätt plats. Han understryker emellertid att det säkerligen blir en viss saknad efter militärlivet och först och främst det alltigenom goda kamratskapet. Häri får han också instämmande av kokken 78-12-50 Bergvall från Broaryd i Småland. Denne är i det civila läderarbetare och har aldrig tidigare sysslat med matlagning. Han anser emellertid, att denna utbildning varit mycket intressant och att han med

Överstelöjtnant Hasselrot, kapten Mattsson och löjtnant Lindb.

sina nuvarande kunskaper skall kunna visa sig på "styva linan" hemma i Broaryd. Alla kokkar äro väl medvetna om att deras verksamhet vid förbandet är mycket betydelsefull. Koktrosschefens paroll är också "möen mad, go mad och mad i rättan ti", det senare är förstas många gånger en sanning med modifikation.

Ja, vi hinna inte höra mera av dessa pojkar, ty nu kommer order om uppbrott. Christensson ger snabbt sina direktiv. Efter hand skyndar var och en till sin bestämda syssla. Allt går som smort, vilket visar att utbildningen har varit god.

Vi vänder kylaren mot Hässleholm och därifrån fortsätter vi färden mot Broby. Men helt plötsligt dyker en post upp ur en snödriva. Det är vpl 3411-12-413 Björklund, som meddelar, att här har vi sambandsplats nr 1 i Kvistalånga. Han ger oss också anvisning på en flygskyddad uppställningsplats för bilar. I förbifarten hinna han emellertid tala om att han är rätt så trött, men att det skall bli avlösning om en kvart.

I en radiobil sitter chefen på platsen, vpl vcorp 559-6-53 Persson. Han avslutar just ett meddelande till trafikledningsplatsen i Broby. Persson hör hemma i Östanåbruk och arbetar på pappersbruket där. Den utbildning, som han genomgått vid stabsfurirskolan, anser han vara mycket trevlig och omväxlande. Under den pågående tillämpningsövningen har han också fått många tillfällen att om-sätta sina nyförvärvade kunskaper i praktiken.

... nu kommer order om uppbrott.

Strax söder om sambandsplatsen står vpl trafiksoldaten 643-12-53 Holmquist och rättar till en trafikskylt. Sin civila gärning har han vid telegrafverket i Nässjö. Uppgiften under den här övningen har varit trafikövervakning på sträckan Attarp—Kvistalånga—Hässleholm. Holmquist tycker trafikutbildningen varit lärorik men att tjänsten vintertid är mycket hård och ansträngande. Innan han fortsätter sitt uppdrag vill han förstås ha sagt, att han anser körutbildningen under det gångna utbildningsåret ha varit i snålaste laget. "Men så är man kanske också alltför motorminded" avslutar Holmquist.

Torsdagsmorgonen grydde klar och kall, skar, snön blänker skarpt och det syntes inte ens den minsta molntapp på himlen; det var det bästa tänkbara flygväder. Vid sambandsplats 6 i Gumlösa träffar vi vpl 1254-11-53 Johansson. Han berättar, att efter utryckningen skall han åter köra sin egen långtradare på Göteborg, Malmö och Eskilstuna. Men i dag reglerar han trafiken i vägskälet vid Gumlösa kyrka. Av honom får vi veta att det förband som marscherar förbi tillhör löjtnant Sjöös pluton.

Vi lägger oss i kön på nästa grupp. Plutonen går i flygmarsch.

Sikten är ypperlig i den klara vinterdagen. Man kan knappast säga, att det blev någon överraskning, när fientliga flygplan siktades med kurs mot kolonnen. Det första anfallet kommer i flanken.

Vid sambandsplats 6 sträffar vi värnpliktige 1254-11-53 Johansson.

Bilförarna inta snabbt skydd. Men under verkliga förhållanden hade många av dessa inte hunnit ur bilarna utan obönhörligt fallit offer för de första eldsprutande flygplanen.

Efter detta första anfall gå planen runt och dyka sedan för andra gången ned mot bilarna, men denna gång i dess längdriktning. Därefter avlägsna de sig och flyga på mycket låg höjd nära trädtopparna tillbaka till sin bas.

Signalen "faran över" ges och marschen kan fortsätta mot Hässleholm, där övningen avbrytes och man får ta igen sig några dagar innan de sista stora fälttjänstövningarna börjar.

SKÅNSKA TRÄNGARE

passera ej Jönköping utan att göra ett besök i

AB GUSTAF SANDWALLS JÄRNAFFÄR

JÄRN, VERKTYG, REDSKAP, HUSGERÄD, SPORT och LEKSAKER

Innehavare: Kapten ERIC THOMÉ

Ring eller skriv och Du får omgående leverans

Telefon 190 00 JÖNKÖPING

ÅLDERSKLASSEN HAR ORDET

1953 års klass har 18/3 avslutat sin första tjänstgöring. För att få en uppfattning om åldersklassens intryck — negativa och positiva — har vi brett kompaniernas "främste soldater" uttala sig. Längtan till det civila livet är tjårjället stort, och att så här inför den "heliga muckardagen" göra en sammanfattning är inte så lätt.

Naturligtvis är det ett och annat som inte varit så bra men på det stora hela laget tycks intrycken vara goda. Detta får väl i första hand tolkas som en allmän positiv inställning från de värnpliktiga sida.

Värnpliktig korpral Bengt Persson, 2. kompaniet.

— Visst känns det skönt att åter få bli civilist, men därför inte sagt att jag på något sätt vantrivs med det militära. Nej, ärligt och uppriktligt, så har jag funnit mig väl tillrätta, fast nog minns jag hur det kändes första gången när jag passerade in genom kaserngränden. Det vore överdrift att säga att man gjorde det med lätta steg. Dryga månader låg framför en, och vad äldre kompisar berättat om militärlivets alla svårigheter, om kätligt befäl, tvång, drill och disciplin, det fanns i gott minne. Man fruktade med andra ord det värsta, men hoppades i alla fall på det bästa. Snart nog visade det sig att farhågorna var synnerligen överdrivna.

Just nu kan jag inte erinra mig något som jag skulle vilja anmärka på. Vi har haft duktigt och sympatiskt befäl och kamraterna har varit "alla tiders". Det talas ju så mycket om "folkhögskoleanda", dvs om det goda kamratskap, som brukar råda vid folkhögskolor och liknande läroanstalter. Jag har gått på både folkhögskola och lantmannaskola, men bättre kamratskap, än det som varit förhärskande här i det militära, har jag inte träffat på förut.

Persson berättar vidare, att han i sin civila gärning är lantbrukslev i Håköpinge och att han har för avsikt att fortsätta och praktisera inom sitt gebiet. Frågan om han haft någon nytta av sina yrkeskunskaper under sin tjänst (han är utbildad i ammunitionstjänst) besvarar han med nej. Däremot anser han sig under motortjänsten vid kompaniet ha lärt sig en hel del, som han kommer att få användning för i sitt yrke.

Persson begärde sig vid inskrivningen till T 4, och det ångrar han inte.

— Under värövningarna kom jag i kontakt med andra vapenslag och då, om inte förr, förstod jag hur bra vi hade det på T 4, om vi jämför med dessa andra vapenslag. Tjänsten vid trängen är den bästa tänkbara,

det är en sak som jag gärna skulle önska påpeka för de rekryter som kommer in i vår. Och till detta en mening: vill ni trivas på T 4 så sätt alla klutar till och gör er bästa. På så sätt skapas trivsel. —

Värnpliktige Lars Nilsson, 3. kompaniet.

Nilsson är bilmekaniker i Eskilstuna och har utbildats för samma tjänst under sin tid vid T 4. Det är rätt naturligt, att han haft användning för sina civila yrkeskunskaper under militärutbildningen. När vi nu frågar honom, om han tror sig få nytta i sitt arbete av ett och annat som han lärt sig här, så kommer svaret tappat.

— Givetvis! Vi har fått en mycket god motorutbildning, den saken är klar.

— Några fritidsproblem?

— Nej, det har jag inte haft. Möjligtvis har jag vid några tillfällen förargat mig över att gymnastiksalen sällan eller aldrig stått till de värnpliktigas förfogande. Jag förstär orsaken, då Hållsholms stad inte har någon sporthall.

I stort sett lämnar jag T 4 med enbart goda minnen, om vi nu bortser från en tråkig historia nu på slutet, muckfesten. Varför dessa våta muckfester med tyllföljande tråkigheter? Något bör göras. Hade jag en blivande rekryt här framför mig, skulle jag inte bara råda honom att försöka lägga macken till och göra sitt bästa i tjänsten utan naturligtvis också utom tjänsten och när muckardagen randas fira den på ett förmuftigt sätt så han försöker sig själv från efterräkning.

Värnpliktig korpral Rune Nilsson, 4. kompaniet.

Charkuterist i det civila. Vid regementet har han utbildats i slakteritjänst. I sin civila gärning arbetar han

som charkuterist i Trekanten. Hans yrkeskunskaper har varit en viss tillgång för honom under militärutbildningen. Nilsson hade begärt sig till "intendenturen". På så vis hamnade han på T 4, där han har trivts bra med tjänsten, befälet och kamraterna.

Ute i det civila livet får man vara arbets- och samarbetsvillig. Samma sak inom det militära. Om man mörker sitt befäl med förtroende och försöker göra så gott man kan, blir tjänsten inget problem. Men man måste givetvis göra klart för sig, att det här med värnpliktsutbildningen icke är något självändamål för befälet. Vi måste utbildas till soldater. Den som vet och förstår varför han är inkallad, han gör sitt allra bästa, det är jag övertygad om.

Värnpliktige Kurt Lindau, 6. kompaniet (T-4K).

Han är ifrån Spannarp och lantbruksbiträde till yrket. Före värnpliktsutbildningen har han arbetat vid ett mejeri och dessutom hjälpt till hemma på gården. Lindau berättar, att han före inryckningen tänkt sig militärlivet något annorlunda än det blev.

— Jag hade tänkt mig det något lodigare, något mindre "enskild ställning" så att säga.

Han begärde sig själv till trängen. Varför?

— Jag hoppades bli traktorförare men blev istället placerad på ett sjukvårdskompani. Det visade sig vara väl så bra. Någon direkt användning för mina civila kunskaper och färdigheter har jag inte haft. Det skulle i så fall vara det sjukvårdsvetande jag fått som samarit i hemvärnet och i viss mån den kondition man får av lantbruksarbete. Däremot så tror jag, att jag under militärtjänsten lärt en del som kan vara nyttigt att kunna. Sjukvårdsutbildning är alltid bra att ha, t ex att kunna ge första hjälpen vid olycksfall. Dessutom har jag nog här i tjänsten övervunnit en viss blyghet och fått lite lättare att ta folk. För övrigt kan jag säga att jag funnit mig väl till rätta med tjänsten, befälet och kamraterna. Något som det varit svårare att vänja sig vid är kasernen, "Okenfortet" som vår förläggning kallas, var inte av bästa klass. Trängboddden gjorde att vi fick ligga upp till 40 man i samma logement. En annan sak var brösten på ordentligt dagrum. Allt det där inverkar mest på den allmänna trivseln. Beträffande Kristianstad som garnisonsstad, får jag säga, att jag nog hade föredragit att komma till Hållsholm. Lindau slutar med följande goda råd till en blivande rekryt:

— Eftersom militärtjänstgöringen är något som varje svensk man måste fullgöra lyder mitt råd så här: Gör det bästa möjliga av den utan gnäll och utan fjäsk. Var inte rädd för att arbeta, så får både Du och Dina kamrater det tveigtast.

Värnpliktig korpral Torsten Nilsson, Befälskola A, 11. kompaniet.

Förutvarande T 4-soldater ha beskrivit sitt regemente som "världens bästa". Detta var anledningen till att Nilsson begärt sig till T 4:

— Grabbarna överdrev nog inte. Det är ju klart, att det är stor skillnad på civilt och militärt, men jag har kommit bra tillrätta med militärlivet och så är det med de allra flesta av mina kamrater, säger Nilsson som nu återgår till sitt arbete som expeditör vid pressbyrån i Lund.

Under sin militärtjänst har Nilsson utbildats till stabsfurir. Någon hjälp i denna utbildning har han inte haft av sina yrkeskunskaper. Han är också tveksam huruvida han rent yrkesmässigt sett kan ha lärt sig något av väsentligt värde under militärtjänstgöringen. Utbildningen har varit alltför specialiserad, men militärlivet är i det stora hela mycket karaktärsdanande och man går därför inte tillbaka till sitt gamla jobb alldeles tomhänt anser han.

— Apropå utbildningen, så har jag dock ett önskemål att komma med: mera skjututbildning. I krig gäller inga livsförsäkringar, den enda försäkringen ligger i den egna utbildningen, brukade vår sergent uttrycka det. Det är frågan om att kunna hantera sitt vapen. Därvidlag tyckte jag nog att skjututbildningen har varit i knappaste laget.

Värnpliktig korpral Paul Göran Hellbring, Befälskola I, 11. kompaniet.

Hellbring är möbelsnickare i Vinslöv. Efter "väl förtjänat" värde går han tillbaka till sitt yrke och sin gamla arbetsplats. Sedan har han tänkt sig någon kurs vid folkhögskola och därpå Näs sloydskola för vidare utbildning till yrkeslärare, om nu allt går efter uppgjorda planer.

Han hade själv begärt att få klara av värnplikten vid T 4, dels därför att han hört att det var ett bra regemente, dels därför att han hade nära hem. Hellbring är nämligen mycket föreningsaktig och verksam bl a som juniorledare inom SMU i Vinslöv.

— Trivseln, hur har det varit med den?
— Tack bra. Det har framhållits många gånger, att militärtjänsten fostrar individer. Det vill jag för min del gärna hålla med om. När man klarar av sin värnplikt, känner man sig faktiskt mera mogen och ansvarskännande.

Liksom många andra har Hellbring den erfarenheten att trivseln sammanhänger med den egna prestationen.
— Någon har sagt, att soldatens yrke är världens svåraste. Om den värnpliktige därtill är slö, liknöjd och försöker att spjåra emot när han skall utbildas, då är det inte roligt att vara befäl. Skulle under sådana förhållanden befälet, lärarna tappa tillmodet och bli "besvärliga" är det inte så underligt. Till de nyinryckande vill jag ge rådet: känn Ert ansvar, gör Ert bästa. Om inte annat så för den allmänna trivsels skull.

Värnpliktige Lennart Ström, 12. kompaniet

är från Unnaryd och gör hela sin tjänstgöring i en följd och har ännu några månader kvar. Hemma i Småland arbetar han inom jordbruksyrket och på kompaniet är han dagkorpsal och kompaniadjutanten "allt i allo". Eftersom Ström inte var så stark i fysiskt hänseende, begränsade han sig till trängen.

— Ja, jag kan absolut inte klaga, säger han. Har trivts bra med min tjänst. Första tiden gick jag på trupp men blev nedklassad och hamnade här på 12. kompaniet.
— Önskemål?

— Nej, jag vet inte. Vad skulle det vara? Mera underhållning möjligen. På 12. kompaniet är vi inte precis bortskämda med kompaniafträr, och det beror ju på kompaniets ringa storlek. Men annars har jag ingenting att önska, säger Ström och återgår till sitt arbete i kompaniexpeditionen.

Militärer!
Beställ tid!
Vänta ej!

Teatons
ANDRA AVENYEN • FRYSKOLMÖ.
TEL. 490
HERR & DAMFRISERSALONER
HUSAREN NÄRLÖV • PANIKURE • SKINKTYSK

PRISTÄVLING i ny form

Snapphanen står och faller med annonsörerna. För att dels stimulera företagare att annonsera och dels läsarna att verkligen läsa annonserna anordnar kamratföreningen en pristävling enligt följande bestämmelser. Tävligen indelas i två klasser A och L.

Klass A omfattar annonsörerna. Det gäller för dessa att inom ramen för en 25- kronors annons författa den mest slående annonstexten.

Klass L omfattar läsarna. För dessa gäller det att ange vilka av annonsörerna som äro T-fyringar, d. v. s. truppregistrerade vid T 4. Vid större företag (AB e. d.) där viss tveksamhet kan råda gäller angivelsen verkställande direktören.

Omfattning. Tävligen omfattar återstående nummer av Snapphanen för innevarande år. Tävlingsuppgifterna skall vara redaktionen tillhanda senast 30/1 1956. Skriv "Annonstävling A" respektive "Annonstävling L" på kuvertet.

Priser. Inom varje klass utdelas tre priser å 50:—, 25:— och 10:—.

Priserna i klass A tilldelas av en särskild av kamratföreningens styrelse utsedd jury. För klass L gäller samma bestämmelser som för korsordet, d. v. s. den först öppnade lösningen med rätt svar får första pris, o. s. v.

För att underlätta angivelsen kommer annonserna att numreras i löpande följd i tävlingstidningarna.

Exempel på angivelse för klass L:

Följande äro T-fyringar:

Tidning nr 2: 1, 2, 4 och 7.

Tidning nr 3: 4, 6, 8, 9, 10 och 11.

Tidning nr 4: 1, 3, 5, 7 och 11.

Skånska Trängare hjälp oss att göra en fin tidning, där även annonserna fångar läsarens intresse. T-fyringar i förskingringen skicka in annonsförslag och slå ett slag för Ditt gamla regemente.

LANDSKRONATRÄNGARE!

I samband med kaffelsen till föreningens vinterträff 6/2-55 infördes i anmälningskortet uppgifter bl a beträffande inskrivningsnummer och årtal för anträdet i tjänst vid trängen. Dessa uppgifter, som voro avsedda för komplettering av medlemsregistret, insändes endast av ett mindre antal medlemmar. Enär det skulle vara av stort intresse för styrelsen att erhålla kännedom om dessa saker särskilt beträffande de allra allra, så ombedes alla Ni, som voro med redan under Landskronatidningen och som ännu ej insänt Eder uppgift, att omedelbart göra detta. Skriv namn, adress, inskrivningsnummer och tjänstgöringsår på ett vanligt brev eller vykort och sänd det in till i dag under adress: T 4 kamratförening, Hålsjöholm.

Ni andra, som ej längre äro registrerade vid T 4 personaldetalj kunna följaktligen meddela samma uppgifter i samband med erlaggande av årsavgiften för 1956, när den tiden kommer, då detta blir aktuellt.

CHEFSBYTE 1/10

Avgående

Överste Per Kellin.

Fr o m den 1. oktober lämnar nuvarande regementschefen, översten m m Per Kellin, regementet för att tillträda befattningen s som rikshemvärmschef.

För regementet och kamratföreningen innebär överste Kellins förflyttning en stor förlust. Få ha väl som han verkat för återupplivandet av regementets traditioner och kamratföreningens stadga och ökade medlemsantal.

Vi beklaga för regementets del förlusten av en uppriktad regementschef, samtidigt som vi lyckönska överste Kellin till hans befodran och nya arbetsuppgift.

Pågående

Överstelöjtnant Birger Hasselrot.

Såsom regementets chef fr. o. m. den 1. oktober har Konungen utnämnt överstelöjtnanten m m Birger Hasselrot, som därigenom tillträder befälet över det förband som han såsom fänrik knöts till 1929.

Överstelöjtnant Hasselrots hitillsvarande gärning har berövsaktligen ägnats truppplaget och dess framåtskridande, i vilket han haft verksam del.

Vi lyckönska honom till den personliga framgång som utnämningen innebär och hälsa honom välkommen till hans uppgift att föra Kungl Skånska trängregementet vidare i utvecklingen inom såväl utbildningens som alla andra områden.

UTDRAG UR REGO

UTNÄMNING fr o m 1/1 1955.

Till fänjunkare i trängtrp serjeanten vid trängtrp A. V. Jarlid.

FORORDNANDEN.

Fr o m 1/1 1955 såsom kapten i trängtrp res vp kaptenerna M Lennermark och P F Kjellin.

Fr o m 1/2 1955 såsom kapten i trängtrp res löjtnanterna K P M K Lind och B F Bångsson samt såsom löjtnanter i trängtrp res fänrikerna J E Lindh, N J E A Akesson och S M Ullman.

Fr o m 1/4 1955 såsom kapten vid I. milbefastaben kapten Lundahl samt i arvodesbefattning såsom chef för kasernkomp kapten Sylvan (Ing 3).

TILLSTAND ATT KVARSTA I RESERVEN.

T o m 31/12 1956 Kapten C J Persson.

T o m 31/12 1962 Kapten K E Jakobsson.

PLACERING.

Fr o m 1/4 1955 vid arméstaben kapten Karnehed.

Fr o m 1/5 1955 vid T 4 serjeant Önnhagen samt vid I 14 serjeant Wickander.

UTBILDNING.

Elev vid KHS 1955—1957 löjtnant B Söderling.

RESERVPERSONALENS TJANSTGÖRING.

Vid I. milbefastaben Kapten Thanner 7/3—26/3.

Vid T 4 Kapten Heime 9/2—24/2, 14/3—29/3

Thomé 24/2—6/4

Löjtnant Ahlner 28/2—15/3

Brendel 28/2—15/3

Fänrik Johansson 23/2—17/3 (T 4 K)

Tränk 20/3—30/4

Vid T 1 Löjtnant Möberg 20/2—13/3

Sevelius 20/2—13/3

Johansson 20/2—15/3

Hedskog 13/3—3/4

Alwén 13/3—3/4

Lindow 13/3—3/4

Lundqvist 13/3—3/4

Fänrik Lindén 13/3—3/4

Vid T 3 Fänrik Nordh 27/2—20/3

Friman 27/2—20/3

Vid IntS Kapten Knutsson 6/3—27/3

Löjtnant Sjöholm 6/3—27/3

IDROTT

I "Tävlingen om antalet prov för Riksidrottsförbundets idrottsmärke" belade regementet 4. platsen bland 22 deltagande förband i grp 1.

Om varje medlem anmäler en ny medlem

Blir vi **DUBBELT** så många
och Snapphanen så bra

Hänt vid T4

Januari — 1. kompaniet har varit på "vinterutbildning" i Sollefteå som framgår av referat på annan plats i tidningen. I år var denna utflykt "obehövlig" — men vem kunde veta att vi skulle få en sådan "noerlandsvinter".

Februari — Vid vår lilla "filial" i Revinge tog dess chef kapten Bergström tillfället i akt och anordnade prov för skidlöparemärket. Resultatet blev 98 märken på 122 startande. Ett utmärkt resultat på våra breddgrader.

27/2 — var det "Isgala" på Finjasjön. Det var vår simintresserade chef som givit uppslaget till denna strålande succé. Under vintermånaderna händer inte så mycket i staden Hässleholm. Därför hälsades också detta evenemang med stort jubel. Det har alla förutsättningar att bli en efterlängtd tradition — om kung Bore så vill. Noera Skåne svarade på ett förträffligt sätt för reklamen.

En tanke förefinnes att förlägga kamratföreningens vinterträff till den dagen.

18/3 — ryckte åldersklassen ut. I samband med "årsavslutningen" i Hässleholms kyrka utdelades de av kamratföreningen skänkta miniatyrarna till "främste soldat" inom varje kompani. Dessa värnpliktiga har uttalat sig på annan plats i tidningen, varför vi här nedan skall presentera alla övriga, som under det gångna utbildningsåret delat ljvet och lett.

BATALJONSCHEFER

I. bataljonen

Överstelöjtnant Hasselrot.

II. bataljonen

Major Steniton.

I. KOMPANIET

Befälsskola K

*Kompanichef
Kapten Braunby.*

*Kompaniadjutant
Fönjunker Darpå*

I. plutonen Motortjänst

2. plutonen Reparationstjänst

3. plutonen Sjukvårdstjänst

4. plutonen Sjukvårdstjänst

5. plutonen Sjukvårdstjänst

2. KOMPANIET

Kompanichef
14/4-12/9
Kapten Röing.

Kompaniadjutant
28/4-13/10
Fanjunkare Carlson.

1. plutonen

Soldatskola, trafikjänst

Kompanichef
13/9-11/1
Kapten Vidoff.

Kompaniadjutant
14/10-3/2
Sergeant Finnberg.

2. plutonen

Befälsskola A, ammunitionstjänst

Kompanichef
12/1-27/3
Löjtnant Stén.

Kompaniadjutant
4/2
Fanjunkare Löfgren.

3. plutonen

Befälsskola A, ammunitionstjänst

12 KOMPANIET

Kasernkompaniet

Kompanichef
Kapten Renberg.

Kompaniadjutant
Fanjunkare Lindén.

4. KOMPANIET

Kompanichef
28/4-30/9
Kapten Herz.

1. plutonen

Befälsskola A
Intendenturtrupptjänst

Kompanichef
1/10-18/3
Kapten Körnebed.

2. plutonen

Befälsskola A
Intendenturtrupptjänst

Kompaniadjutant
Fanjunkare Kåhjer.

3. plutonen

Soldatskola
Intendenturtrupptjänst

4. plutonen

Kockskola

3. KOMPANIET

Kompanichef
Kapten Kalling.

I. plutonen Bilmekanikerskola

Kompaniadjutant
Fänjunkare Palmér.

3. plutonen Soldatskola, motortjänst

II. KOMPANIET

Kompanichef
Kapten Lindencrona.

Befälsskola I

Kompaniadjutant
Fänjunkare Centervik.

Stabsfurirkolan

6. KOMPANIET (T 4 K)

Kompanichef
Kapten Thord.

Officer till förfogande
Löjtnant Arvidsson.

Kompaniadjutant
Fänjunkare Ternemo.

NÄR T4 INTOG DALARNA

Forts. fr. sid. 8

manträde klockan 18." Därmed dröp vi i säng och somnade som stockar. Fram på eftermiddagen vaknade jag med en känsla av att vara oroväckande fullsovd. Klockan var 1930. Jag for upp, över gården och in till Margit.

— Varför i Herrans frid har inte mor väckt mig?

— Du sov så gott så, svarade hon.

Till sist ett litet minne till. Vi hade lastat i för hemfärden och reste väl något dygn, innan vi kom till Hässleholm. I Laxå låg jag och sov på min bänk, när Hasselrot kom in och väckte mig. — Översten måste komma med ut ett slag sade han, här är barmark, och det känns så underbart att ha något fast under fötterna. Jag gick med honom ut. Det var barmark, det var vår i luften. Och det var en jublande känsla inom oss, att vi snart var åter hemma i Skåne.

Nytt från FBU-fronten

Programmet för sommarens lägerkurser har nu utkommit och fastställts. Kurser lämpliga för trängbefäl komma att anordnas på följande platser och tider:

Utbildningsgren	Plats	Anordnas av	Tid
Motortjänst	Tyrbäck	C T 4	3/7—16/7
Motortjänst	"	C T 4	3/7—16/7
Ammunitionstjänst	"	C T 4	3/7—16/7
Trafiktjänst	"	C T 4	3/7—16/7
Hjultraktortjänst	"	C T 4	3/7—16/7
Sjukvårdstjänst	Kjellviken	Fo 34	3/7—16/7
Instruktortjänst	Skålserviken	Fo 14	10/7—23/7

Ansökan om deltagande i kurserna skall insändas via den befälsutbildningsförening som eleven tillhör. Befäl truppregistret vid T 4 kan därvid lämpligen ansluta sig till Skånska trängbefälsföreningen. Detta sker enklast genom inbetalning av årsavgiften 3 kronor på postnumret 47 42 28, varefter vidare direktiv utskickas av sekreteraren kapten B Ramstedt, T 4.

Lösning till korsord i nr 3 1954

Vågrätt: 1 Labb. 4 Lotus. 8 Miss. 11 Labsan. 12 Lavin. 13 Skål. 15 Kulak. 16 Lada. 18 Hes. 19 Nav. 21 Ilska. 22 Avlat. 23 Mol. 26 Häl. 28 Isak. 31 Läder. 32 Aber. 35 Mönja. 36 Ribba. 37 Erik. 38 Antal. 39 Uran.

Lodrätt: 1 Lus. 2 Blå. 3 Bal. 4 Lake. 5 Orus. 6 Ulan. 7 Saka. 8 Mil. 9 Ina. 10 Sia. 14 Kalas. 17 Drake. 18 Ham. 20 Val. 24 Olja. 25 Lian. 26 Hera. 27 Äril. 28 Ide. 29 Ami. 30 Kök. 32 Abu. 33 Bar. 34 Rön.

1:a pris: Fr Ann-Marie Franzén, Lasarettsg. 12, Vetlanda.
2:a pris: Herr Börje Högstedt, Kastellgatan 13, Malmö.
3:e pris: Fru Aina Liedholm, Kungsgat. 2 a, Hässleholm.

1. plutonen. Befälsskola, soldatskola

2. plutonen. Soldatskola, sjukvårdstjänst

3. plutonen. Befälsskola A, soldatskola

DRICK SVENSK FRUKT I FLYTANDE FORM

COXI

Den goda läskedrycken av råpressade äpplen

AB Hässleholms

Bryggeri & Maltfabrik

Ordertelefon 310

EXPRESSBYRÅN

HÄSSLEHOLM

Telefon 109 - 1179

FLYTTAR ALLT — ÖVERALLT

PRIMA MJÖLK- och MEJERIPRODUKTER

HÄSSLEHOLMS

MEJERI

Tel. 216, kontoret

Ordermottagning, tel. 1767

TILL VARDAGS OCH TILL FEST
ÄR KALASKAFFET BÄST

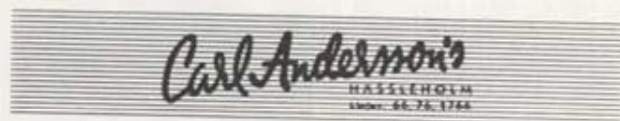
Gott till sista droppen!

Eget rosteri — alltid nyrostat

MÖRCKS

Telefon 24 - Hässleholm

Möt VÅREN hos

när det gäller KLÄDER

ARMENS PERSONAL

"folk med anspråk på stil och kvalitet"
anlita

Linds Skomakeri
HÄSSLEHOLM - Telefon 518

MILITÄRER! Besök

NISSES VARUBOD

Leksaker, porسلن, lädervaror m. m.
Rep. av dockor

Goodtemplargatan 12, Hässleholm - Tel. 1146

**Västra Göinge
Härads Sparbank**

STORTORGET 1
HÄSSLEHOLM
Telefon 62 och 1175

Stevens BIL AB

Auktoriserad återförsäljare för Kristianstadsdistriktet:

Volkswagen

Scania-Vabis

Willys-Overland

Kristianstad

Norretullsvägen 7 - Telefon 157 30 växel

Osby

Esplanadgatan - Telefon 1310

Hässleholm

Lövgatan 1 - Telefon 2363

BETALD ANNONSPLATS

Lindholms FOTO

FIAT
I HÄSLEHOLM

RINGKOMPANIET
I KRISTIANSTAD

Filial: HÄSLEHOLM
Grönängsplan - Telefon 1350

Bröderna Klingströms
Bleck- & Plåtslageri

REKOMMENDERAS

Telefon 325

Njut
HOLMERS

läckra wienerbröd

Levereras skvål till
MARKETENTERIET
som
SOLDATHEMMET

Vad oasen är för beduinen

är
MARKETENTERIET

för soldaten

ETT MOTTO FÖR MILITAR
ATT HALLA TIDEN ÄR

Gå till

Lindbeck & Co Urmakeriaffär

NILS AHLQUIST
Röingegatan 8
Telefon 494

KÖPMANNABOLAGET

HÄSLEHOLM

Telefon 402, 902

SOLDATHEMMET

vid T 4 - Hässleholm - Finjagatan 39 - Tel. 901

Ljusta, varma och trevliga lokaler. Läs- och skrivrum. Garderob. Kafé. — Försäljning av frukt, karameller, choklad och tobaksvaror. Telefonhytt.

BENGTSSÖNS
JÄRNHANDEL

TVÄRSKOGS
BRYGGERI

TYRINGE

Burmans Conditori

REKOMMENDERAS

KUNNIGHET GER SÄKERHET

Lär Er köra bil hos

Inge Petterssons Bilskola

Röingegatan 27 HÄSLEHOLM Telefon 1658
Biluthyrning - Modern undervisning - Ljudfilm

Nynäs Bensin- & Servicestation

Br. Thygesson, Hässleholm - Tel. 1688

Ortens största inom branschen

Snabbladdning

Konditori
CENTRUM

BJÄRNUM

ÅRETS **RADIO**

BAND- och SKIVSPELARE

Gör oss ett besök! Köp sedan vad som passar
Eder personliga smak.

Lindberghs Elektriska

Röingegatan - Telefon 327

GYNNA

Göinge-Konditoriet

Tel. 439, Cafét 1009

GÅ EJ ÖVER BRON
för att rakas och klippas!

Gå till **ODDS**

Frisérsalong vid Finjagatan